

Сбѣднала скоро стигнала.“
Послушале го два орла,
Па си на двора отишле,
Тѣ на дрѣво-то паднале,
Тѣ жално мило грачале.
Изляла майка Стояну,

Тѣ ъ со орли отишла,
Тѣ ъ при Стоянтъ завеле
На врѣхъ на Стара планина.
Кат' го видела майка му,
Живаго та прегърнала,
А мртви се разгрѣнале.

83.

Стане Нине.

Стане Нине господине!
Зора ми ся е озорило
Изъ хубава Влашка земя
Изъ гиздаво Дряно-поле.
Не ъ зора, не видело,
Най Рабрѣо юнакъ де гони
Де си гони сури еленъ.
Сури еленъ обрѣти ся.
Отговара „бегай, бегай
Бегай, бегай сури еленъ!
Стигна ще те Рабрѣо юнакъ.“
Конь му вее, слѣнце грее,
Конь му диха, звезди вдига.
Рабрѣо юнакъ отговаря:
„Бягай, бягай сури еленъ,
Стигна ще те Рабрѣо юнакъ,
Отъ девойка прѣвескиня,
Прѣво мляко забозина.“
Еленъ му сѣ отговаря:
„Бѣрзай, бѣрзай Рабрѣо юнакъ,
Отъ кошута прѣвескиня.“
Той ъ погна, той е загна,
Тѣ отиде дуръ при море.

Три девойки платна бялятъ,
Тѣ хварлили сѣ бухалчица,
Ударѣя сури еленъ,
Тѣ го фана Рабрѣо юнакъ.
Стане Нине господине,
Чуле сме те, тѣ сме дошле;
Имашъ сина златно-коса
Златно-коса, сребро-глава.
Дай го, дай, Стане Нине,
Дай го, дай, царъ да бѣде.
Царъ да бѣде, банъ да бѣде!“
Стане Нине отговаря:
„Календаре браке да сте!
Имамъ сина златно-коса,
Златно-коса, сребро-глава,
Не може лефе да дели,
Не може аскеръ да реди.“
Коледаре отговарятъ:
„Дай го, дай го, Стане Нине!
Ние му щемъ лефе дели
Лефе дели, аскеръ реди.“
На здраве ти, домакине,
Тебе пеемъ, славословимъ.

84.

Латински Кралъ и Огненъ.

Свадба чинитъ краля Латинина,
Свадба чинитъ сина ке си женитъ,